

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 301/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

74/2009. (III. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) budapesti panaszos 2008. október 28-án előterjesztett **panaszát** a 2009. március 25-én megtartott zárt ülése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv, a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, ezért a Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a BRFK Hivatala, majd az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatára útján terjesztette elő a Testülethez címzett panaszát.

Beadványában sérelmezte, hogy a 2008. október 23-i tüntetések biztosítása kapcsán az egyes helyszínek közötti közlekedést a BKV Zrt. járatai módosításával, illetve leállításával, a Rendőrség pedig a számos esetben lefolytatott széles körű átvizsgálással akadályozta.

Beadványában előadta továbbá, hogy a nap folyamán öt hat alkalommal vizsgálták át a rendőrök, ezek karon ragadásból, félreállításból, igazoltatásból, adatai lekéréséből, csomagjai átvizsgálásából, motozásból és az adatok lekéréséig való várakoztatásból

álltak, szinte minden esetben. A sokszori ellenőrzés során a panaszos személyazonossági kártyája megrepedt (nem tudja, hogy melyik ellenőrzésnél). Előadta még, hogy tudomása szerint vele szemben a nap folyamán semmilyen jogsértés gyanúja nem merült fel. Álláspontja szerint nem szolgált rá sem a megaláztatásokra, sem a zaklatásokra és arra sem, hogy anyagi kárt szenvedjen a tüntetéseken való részvétele miatt. Elvárná a Rendőrség képviselőitől, hogy legalább a személyi kártyája cseréjéből adódó költségeket vállalják magukra.

A panaszos a fentiekén túl, többekkel együtt a Budapesti Nyomozó Ügyészségen tett feljelentést az október 23-án szolgálatot teljesítő rendőrök ellen az egyesületi és gyülekezési szabadság megsértésének büntette és más bűncselekmények miatt, melynek alapján az Ügyészség büntetőeljárást folytatott. Ennek kimenetele a Testület előtt nem ismert, tény azonban, hogy az Ügyészség a feljelentésnek azt a részét, amely szerint „a 2008. október 23-ai intézkedések során a rendőrök egy része kámzsát viselt, továbbá nem jól látható helyen volt elhelyezve az azonosító jelvényük”, kivizsgálásra visszaküldte a Rendőrségnek, ahonnan a Testülethez továbbították a már leírt panasszal való együttes elbírálás céljából.

A panaszos a Testület telefonos megkeresésére a beadványában foglaltakat az alábbiakkal egészítette ki. Elmondása szerint az általa panaszolt igazoltatásokra az alábbiak szerint került sor: háromszor foganatosítottak vele szemben intézkedést akkor, amikor útban volt a Rendőrség Igazgatási Központja közelében szervezett rendezvény felé, egy további alkalommal ellenőrizték az említett rendezvény helyszínén, míg egyszer akkor, amikor onnan eltávozott. A hatodik igazoltatásra a Kossuth Lajos utcában történt. Beszámolt arról, hogy az első három igazoltatásra egymást követően viszonylag rövid időn belül, de nem azonos helyszínen került sor. Az első igazoltatás alkalmával szolgálati gépjárművel közlekedő rendőrök jártak el, akik a járműből a panaszos igazoltatása miatt szálltak ki, míg a további öt alkalommal a panaszost az adott helyszínen lévő rendőrök a többi jelenlévővel együtt igazoltatták. Megjegyzése szerint az intézkedések egyértelműen a rendezvény résztvevőit érintették, és mivel nála egy hátizsákon kívül egy magyar zászló is volt, megjelenését tekintette az intézkedések okának.

Beadványát pontosította továbbá abban a tekintetben, hogy a hat intézkedés közül az ötödiknél a rendőrök karjánál fogva félrehúzták. Ezt annak tudta be, hogy ő késlekedett az iratai átadásával, ezért sürgetni próbálták. Ugyanakkor a rendőrök ezen fellépését egyáltalán nem értékelte erőszakosnak.

A személyi igazolványa megrepedésére a második alkalommal foganatosított igazoltatás során hívta fel a figyelmét az eljáró rendőr. Nem gondolja azt, hogy a kártyát bárki szándékosan rongálta meg, egyszerűen a többszöri átadás következményének tekinti az azon esett sérülést.

Végül hozzáfűzte, hogy nem elsősorban a vele szemben konkrétan foganatosított intézkedéseket tekintette a legsúlyosabbnak az adott nap eseményeivel összefüggésben, hanem a rendkívül nagy létszámú rendőri jelenlétet, a több helyen felállított rendőrsorfallat, a maszkok viselését és a kutyás rendőrök bevetését. Szerinte ez a fajta fellépés akadályozta a rendezvényeken való részvételt.

II.

A Testület a panasz elbírálásához szükséges információk beszerzése érdekében megkereséssel fordult Budapest rendőrfőkapitányához, aki az alábbi tartalmú tájékoztatást bocsátotta a Testület rendelkezésére.

1. Budapest rendőrfőkapitánya 110-60/2008. ált. számú egyedi utasításában az Rtv. 30. §-ának (1), valamint (3) bekezdése alapján Budapest teljes területére fokozott ellenőrzést rendelt el 2008. október 22-én 0 órától 2008. október 25-én 24 óráig. A központi biztosításba beosztott rendőri állomány a fokozott ellenőrzés keretében figyelemmel kísérte a rendezvényekre érkezőket, megakadályozta az esetleges jogsértések kialakulását. Ennek során szűrőpróbaszerű igazoltatásokat, ruházat- és csomagátvizsgálást hajtott végre. Az utasítás indokolása tartalmazza mindazokat a jogszabályokat, amelyek a fokozott ellenőrzés elrendelését lehetővé teszik, és azt a helyzetet, amely a bejelentett rendezvények jellege és nagy száma miatt ezt az intézkedést elkerülhetetlenül szükségessé tette.

2. Az úgynevezett símaszk vagy kámzsa viselésével kapcsolatban – részben a konkrétan panaszolt eseményekkel összefüggésben, részben pedig általános tartalommal – az országos rendőrfőkapitány az alábbi tájékoztatást adta.

A Szabadság téren 2008. szeptember 20-án tartott demonstráció elveszítette békés jellegét, mivel néhány személy pirotechnikai eszközökkel kezdte dobálni a biztosításban résztvevő rendőröket. Ezért az állomány néhány tagja tűzálló kámzsát húzott fel, mert a korábbi demonstrációk alkalmával a rendszeresített védőfelszerelések ellenére ilyen eszközöktől, illetve Molotov-koktéloktól több rendőr arca megsérült. Akkor az érintett rendőrök a kámzsa viselésére nem kaptak utasítást, azt saját belátásuk alapján, de saját testi épségük védelmében alkalmazták.

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 70/D. §-ának (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság területén élőknek joguk van a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez. Ezt a jogot a Magyar Köztársaság többek között a munkavédelem intézményének megszervezésével valósítja meg. A munkavédelem feladata a munkát végző, dolgozó ember testi épségének és egészségének megóvása, munkaképességének, alkotóerejének megőrzése, védelme. A szakirányú nemzetközi szervezetek és hivatalok is hasonló előírásokat fogalmaztak meg a ember testi és lelki egészségéhez kapcsolódó dokumentumaikban.

A fentiekkel áll összhangban a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvtv.), amely az Alkotmányban foglalt elvek alapján szabályozza az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés személyi, tárgyi és szervezeti feltételeit, a szervezeten munkát végzők egészségének, munkavégző képességének megóvása és a munkakörülmények humanizálása érdekében, megelőzve ezzel a munkabaleseteket, és a foglalkozással összefüggő megbetegedéseket.

Az Mvtv. 1. §-ának (2) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság területén munkát végzőknek joguk van a biztonságos és egészséges munkafeltételekhez. Az Mvtv. az alapelvek között határozza meg a 2. § (2) bekezdésében, hogy a munkáltató felelős az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek megvalósításáért, melynek módját a 2. § (3) bekezdése alapján – a jogszabályok és a szabványok keretein belül – a munkáltató határozza meg.

A fentiek megvalósulása érdekében további szabályozást tartalmaz a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 67. §-ának a) pontja. E szerint a szolgálati viszony keretében a munkáltatói jogkört gyakorló előljáró köteles a hivatásos állomány tagja részére az egészséges és biztonságos szolgálatteljesítés feltételeit biztosítani.

A leírtakkal teljes mértékben harmonizálva az előljáró ilyen kötelességeinek teljesítésére szolgál többek között a csapatszolgálati szabályzat kiadásáról szóló 11/1998. (IV. 23.) ORFK utasítás 296/A. pontja. Ennek beiktatását a 15/2006. (XI. 3.) ORFK utasítás rendelte el a 2006. október 23-án lezajlott tömegdemonstrációk rendőrségi kezelése kapcsán felmerült normaalkalmazási kérdések fel- és megoldása, az egységes gyakorlathoz szükséges szabályozás kialakítása érdekében. A módosítás szerinti kiegészítés alapján a tömegoszlatást végző állomány ellen irányuló támadás, vagy annak veszélye esetén a testi épség és az egészség védelme érdekében lehetőség van maszk viselésére.

Az igazságügyi és rendészeti miniszter 2008. február 4-én írta alá az MSA Gallet MO5001R típusú ütészálló védősisak rendszerbevitelét. A védőeszköz műszaki leírásának III. részében a 2.21. pont tartalmazza, hogy a sisak tartozékát képezi 2 db, a szemrésznél kialakított nyílással ellátott, fekete színű lángálló csuklya (védőkámzsa), amely így, ezzel együtt került 3347/2008. számon rendszeresítésre.

A rendőrfőkapitány álláspontja szerint a kámzsa használatával a rendőrség tagjai nem válnak egyszerűen „arctalan tömeggé”, ugyanis az egyedi azonosíthatóságukat lehetővé teszi a ruházatukon, felszerelésükön elhelyezett azonosító számuk, mely minden esetben konkrét személyekhez kapcsolható. Az azonosíthatóságukat jellemzően nem az arcuk láthatósága, hanem a szolgálati azonosító jelvéyszámukkal megegyező számot tartalmazó hímzett azonosító számsor garantálja.

A hímzett azonosító 20 mm magas, 64 mm széles, sötétkék alapszínű, amelynek hímzett kerete, illetőleg az arra hímzett számok ezüstszerű cérnával készülnek, a számok 10 mm magasságúak. Az azonosító, kialakításából adódóan jól látható, ugyanis az alapszín és a számok színe között erős kontraszt mutatkozik.

A kámzsa a ruházaton lévő, jól látható módon elhelyezett azonosító számokat nem takarja, így – az azonosító számok alapján – a biztosításban résztvevő valamennyi rendőr azonosítható. Az azonosító számok szabályszerű viselését, láthatóságát a biztosítás parancsnoka az alparancsnokokkal a demonstrációk során egy napon belül is több ízben ellenőrizteti.

A kámzsát valamennyi rendőri egység használja, alkalmazására mindenhol munkavédelmi eszközként kerül sor, tekintettel azonban arra, hogy igénybevételének szükségessége nem minden esetben mérhető fel előre, előfordulhat, hogy az állomány már kámzsában vonul ki a feladat ellátására.

A főkapitány végső következtetése a leírtak alapján az, hogy ilyen esetekben a rendőrt nem az arca, hanem az egyedi azonosító száma alapján lehet kétséget kizáróan azonosítani.

III.

A Testület a rendelkezésére bocsátott információk alapján arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos által előadott események és körülmények nem eredményezték a panaszos személyes szabadságának, tisztességes eljáráshoz való jogának, panasz előterjesztéséhez való jogának sérelmét az alábbiakra tekintettel.

1. A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a kérdéses nap folyamán hat alkalommal vonták rendőri intézkedés alá, amelyek keretében karon ragadták, félreállították, igazoltatták, adatait leellenőrizték, illetve ezen időre feltartották, csomagjait és ruházatát átvizsgálták. Elmondása szerint a tüntetések helyszíneit a rendőrség kordonokkal zárta körül, és a bejutást átteresztő kapuk útján tették lehetővé.

A rendelkezésre bocsátott iratok tanúsága szerint Budapest rendőrfőkapitánya 2008. október 22-én 0 órától 2008. október 25-én 24 óráig rendelt el fokozott ellenőrzést, amely így október 23-án egész nap érvényben volt. Erre a napra a BRFK honlapján hozzáférhető tájékoztatás szerint összesen 44 rendezvényt jelentettek be Budapest különböző pontjaira, amelyek közül a rendőrség 29-et normál, míg 15-öt kiemelt kockázatúnak minősített, amelyek magtartását lehetővé tette.

Az Rtv. fokozott ellenőrzést szabályozó, tehát jelen esetben alkalmazandó 30. §-ának (1) bekezdése értelmében „a rendőrség [...] a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja”. Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése alapján „a rendőrség a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, [...] a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja”.

Az Rtv. 97. §-ának (1) bekezdésében foglalt értelmező rendelkezés szerint e törvény alkalmazásában „ruházat: az intézkedéssel érintett személy testén viselt, illetőleg az intézkedés helyszínén nála lévő, vagy a közvetlen felügyelete alatt, illetve rendelkezésére álló ruházat, csomag és tárgy”.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 39. §-a értelmében „a fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják”.

A jogszabályi háttér – ahogyan arra a Testület korábbi állásfoglalásaiban is utalt – meglehetősen tág teret biztosít a fokozott ellenőrzések alkalmával foganatosítható rendőri intézkedéseknek, ezen belül is elsősorban az igazoltatásnak. Ennek keretében az állomány tagjainak nem kell olyan mértékig mérlegelniük az igazoltatás konkrét okainak meglétét, mint egy olyan igazoltatás során, amelyet saját kezdeményezésre, az Rtv. 29. §-a alapján foganatosítanak, mert a fokozott ellenőrzés egyfajta mögöttes „felhatalmazást” jelent.

Ez ugyanakkor nem jelent korlátlan felhatalmazást. Vizsgálható egyfelől az, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelése indokolt volt-e, másfelől az is, hogy a fokozott ellenőrzés keretében foganatosított konkrét igazoltatás nem volt-e egyértelműen indokolatlan a fokozott ellenőrzés céljainak fényében.

2. Annak megítélése kapcsán, hogy a rendőrség a fokozott ellenőrzés elrendelésének lehetőségével az említett napon indokoltan élt-e, a Testület jelentőséget tulajdonított a közelmúlt rendezvényekkel összefüggő tapasztalatainak. Ebből kiindulva, tekintettel a rendezvények és várhatóan a résztvevők igen nagy számára, alappal lehetett számítani a demonstrációk helyszínén, illetve azok közelében rendbontók megjelenésére, a közrendet és köznyugalmat megzavaró eseményekre. Ezért a Testület megítélése szerint a rendezvények helyszínéhez közeli területekre nézve a rendőrség indokoltan rendelt el fokozott ellenőrzést.

A Testület ugyanakkor megjegyzi, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelése adott esetben a jogszabályi felhatalmazáson túli felhatalmazást konstituálhat, ezért a Testület a jövőre nézve is fenntartja a jogot arra, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelésének indokoltságát és megalapozottságát az arányosság követelményének szempontjából, konkrét egyedi ügyekben vizsgálat tárgyává tegye.

3. A panaszossal szemben foganatosított intézkedések tekintetében a Testület az alábbiak szerint foglalt állást. A panaszos beadványában nem számol be részletesen arról, hogy az általa sérelmezett hat intézkedés foganatosítására milyen körülmények között, mely helyszíneken került sor.

A Testület telefonos megkeresése során ugyanakkor elmondta, hogy háromszor foganatosítottak vele szemben intézkedést akkor, amikor útban volt a Rendőrség Igazgatási Központja közelében szervezett rendezvény felé, egy további alkalommal ellenőrizték az említett rendezvény helyszínén, míg egyszer akkor, amikor onnan eltávozott. A hatodik igazoltatás a Kossuth Lajos utcában történt. Beszámolt arról, hogy az első három igazoltatásra egymást követően viszonylag rövid időn belül, de nem azonos helyszínen került sor. Az első igazoltatás alkalmával szolgálati

gépjárművel közlekedő rendőrök jártak el, akik a járműből a panaszos igazoltatása miatt szálltak ki, míg a további öt alkalommal a panaszost az adott helyszínen lévő rendőrök a többi jelenlévővel együtt igazoltatták. Megjegyzése szerint az intézkedések egyértelműen a rendezvény résztvevőit érintették, és mivel nála egy hátizsákon kívül egy magyar zászló is volt, megjelenését tekintette az intézkedések okának. Beadványát pontosította továbbá abban a tekintetben, hogy a hat intézkedés közül az ötödiknél a rendőrök karjánál fogva félrehúzták. Ezt annak tudta be, hogy ő késlekedett az iratai átadásával, ezért sürgetni próbálták. Ugyanakkor a rendőrök ezen fellépését egyáltalán nem értékelte erőszakosnak.

A Testület a rendőrség azon eljárását, hogy a rendezvények rendjének fenntartása, biztonságának megóvása érdekében a kiemelt kockázatú rendezvénnyel érintett területeket kordonnal vette körül, és a rendezvényre érkezőket annak helyszínén és közelében ellenőrzés alá vonta (személyazonosságukat megállapította, ruházatukat és csomagjukat átvizsgálta) ugyancsak az elmúlt időszak tapasztalatainak fényében értékelte. Ennek alapján úgy ítélte meg, hogy a különböző rendezvényekhez kapcsolódó jogellenes cselekmények nagy száma jelen esetben is indokoltá tette a panaszos rendezvények helyszínén, illetve azok közelében fogatosított igazoltatását.

A panaszossal szemben intézkedő rendőrök a Testület álláspontja szerint tehát kellő jogalap birtokában léptek fel. Felmerül ugyanakkor kérdés az is, hogy az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelménye – amely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával – kellően érvényesült-e a leírt eseményekkel összefüggésben. A Testület álláspontja szerint önmagában az a tény, hogy a panaszos igazoltatására hat alkalommal került sor, alkalmas lett volna arra, hogy aránytalan, eltúlzott jellegénél fogva jogsérelem megállapítását eredményezze. Jelen esetben ugyanakkor az a körülmény is ismertté vált a Testület előtt, hogy az intézkedésekre nem azonos helyszíneken, és – még ha olykor csekély mértékű is, de – időbeli eltérésekkel került sor. Ezen körülményekből következik az is, hogy az egyes igazoltatásokat fogatosító rendőrök feltehetően nem rendelkeztek információval arról, hogy az adott személlyel szemben őket megelőzően mikor történt rendőri fellépés. Erre figyelemmel a Testület a hat igazoltatás alapján nem állapította meg az arányos rendőri beavatkozás követelményének sérelmét.

A Testület azon rendőri magatartás kapcsán, amely abban merült ki, hogy az ötödik intézkedés során az egyik eljáró rendőr a panaszost „karon ragadta” és félrehúzta, a rendelkezésére bocsátott információk hiányos voltára tekintettel nem tudott megnyugtatóan állást foglalni. Megjegyzi ugyanakkor, hogy amennyiben nem állt fenn olyan körülmény, amely ezt a típusú fellépést kifejezetten indokoltá tette, annak jogszerűsége erősen megkérdőjelezhető annak ellenére, hogy a panaszos maga telefonos megkeresése során azt nem ítélte erőszakos jellegűnek.

A kérdés vizsgálatakor a Testület azt is figyelembe vette, hogy a panaszosnak megvolt a lehetősége arra, hogy a panaszban említett nap eseményeiről, a fokozott ellenőrzés elrendeléséről, a kordonok felállításának pontos helyéről, tehát a rendezvényekre való

bejutás módjáról előzetesen tájékozódjon, így tisztában kellett lennie azzal, hogy amennyiben a rendezvény helyszínének közelében tartózkodik, vagy rendezvényen részt kíván venni, az ellenőrzésére sor kerülhet.

A Testület a fentiekre figyelemmel megállapította, hogy a panaszosnak az igazoltatásokkal kapcsolatos panasza megalapozatlan, az általa tapasztalt rendőri fellépés a helyzetnek megfelelő volt.

4. A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök egy része kámzsát viselt, továbbá nem jól látható helyen volt elhelyezve az azonosító jelvényük.

A panasznak azon része, mely szerint nem jól látható helyen volt elhelyezve a rendőrök azonosító jelvénye, olyan általános jellegű megállapítást tartalmaz, amely semmilyen támpontot nem nyújtott a Testületnek ahhoz, hogy a kérdés tisztázását elvégezhesse.

A kámzsa használatával kapcsolatosan a Testület elfogadta az országos rendőrfőkapitány fentebb ismertetett okfejtését az alábbi megjegyzésekkel.

A országos rendőrfőkapitány által hivatkozott ORFK utasítás 296/A. pontja alapján a tömegoszlatást végző állomány ellen irányuló támadás, vagy annak veszélye esetén a testi épség és az egészség védelme érdekében lehetőség van maszk viselésére. A főkapitány jelzi továbbá, hogy a szemrésznél kialakított nyílással ellátott, fekete színű lángálló csuklya (védőkámzsa) az MSA Gallet MO5001R típusú ütészálló, 2008. február 4-én rendszeresített védősisaknak képezi tartozékát.

A Testület meg kívánja jegyezni, hogy a fenti hivatkozások alapján nem teljesen egyértelmű a védőkámzsa viselésének szabályozása azokban az esetekben, amikor arra nem az MSA Gallet MO5001R típusú ütészálló védősisak tartozékként kerül sor. Az utalt ORFK utasítás felhatalmazása csupán a tömegoszlatást végző, tehát a jogellenesen összegyűlt vagy jogellenes magatartást tanúsító tömeg szétoszlatása során fellépő állományra terjed ki, és a maszk viselését az állomány ellen irányuló támadás, vagy annak veszélye esetén teszi lehetővé. Kérdés ugyanakkor, hogy a rendelkezés mennyiben jogosítja fel az állomány rendezvények biztosításában részt vevő tagjait hasonló védőeszköz használatára olyan esetben, amikor a tömegoszlatás közvetlen veszélye még nem áll fenn. A Testület fel kívánja hívni az országos rendőrfőkapitány figyelmét, hogy a nem kellően konkrét rendelkezést tartalmazó megfogalmazás adott esetben magában hordozza az inkoherens jogalkalmazás veszélyét.

Jelen esetben a Testület tudomására jutott információk alapján nem volt megállapítható, hogy pontosan mely rendőrök és milyen körülmények között alkalmazták testi épségük megóvása érdekében ezt az eszközt. Erre, valamint arra a körülményre tekintettel, hogy a rendőrök egyedi azonosíthatóságát az általuk viselt azonosító számok biztosították, és amennyiben a panaszos konkrét rendőr által foganatosított, meghatározott intézkedés ellen kívánt volna panasszal élni, azt

megtehetné volna, a Testület álláspontja szerint a panaszos panasz előterjesztéséhez való jogát nem érte sérelem.

5. A panaszos által előadott további sérelem, vagyis személyazonosító kártyájának megrongálódása kapcsán a Testület a rendelkezésére bocsátott információkból – azok elégtelen jellege miatt – nem tudott megalapozott következtetést levonni.

A panaszos beadványában mindössze annyit közölt, hogy „a sokszori ellenőrzés során” személyi igazolványa megrepedt. Ezt telefonon annyival egészítette ki, hogy az igazolványa megrepedésére a második alkalommal fogatosított igazoltatás során hívta fel a figyelmét az eljáró rendőr. Elmondása ugyanakkor nem tartalmaz elég konkrétumot ahhoz, hogy a Testület aggálytalanul kijelenthette volna: a sérülés rendőri fellépés eredménye.

Mivel a panaszos által rendelkezésére bocsátott információ birtokában a Testületnek nem volt lehetősége arra, hogy a kérdést tisztázza, és a kártya megrepedésének pontos körülményeit felderítse, a Testület a panaszos ezen sérelme kapcsán nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

6. A panaszos sérelmezte, hogy a BKV Zrt. az egyes helyszínek közötti közlekedést akadályozta azáltal, hogy járatai útvonalát módosította, illetve bizonyos járatok közlekedését leállította. A BKV Zrt. vezetése által elrendelt intézkedések vizsgálata a Testület hatáskörén egyértelműen kívül esik, ezért ebben a vonatkozásban a Testület a panasz vizsgálatától eltekintett.

IV.

A fent kifejtett álláspontjára tekintettel a Testület a panaszos sérelmeit nem tartotta megalapozottnak, álláspontja szerint a vele szemben fogatosított intézkedések nem eredményezték a panaszos valamely alapvető jogának – így különösen személyes szabadságának, tisztességes eljáráshoz való jogának, panasz előterjesztéséhez való jogának – sérelmét, csupán azok jogszerű korlátozását valósították meg.

Budapest, 2009. március 25.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök,
előadó testületi tag

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes, testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag